

brindis

Ens trobem reunits aquí per una celebració. Diria que tot acte assenyalat com a joiós, particularment aquest, es fonamenta en la consciència d'una passa endavant. No debades sabem tots els presents que ens acull i ens convoca la curiositat a satisfer de veure fins on hem arribat i quin horitzó desitgem i ens esforçarem per assolir, Tot s'ha de dir, però, i cal subratllar-ho: Hi ha persones, enginys, intel·ligències i sanitosos projectes vitals, que han dut endavant, amb molta aplicació des del començament, aquesta empresa, i li han infós la vitalitat amb què avui camina. Els admirables pares d'aquest projecte que té la virtut de fer-nos reblar la confiança en un futur ple de fruits.

Per aquest futur, pels responsables d'haver-li obert el camí de la vida i per una llarga fidelitat de tots nosaltres, aixeco la meva copa.

Aquest breu parlament, traduït d'un manual de retòrica per al segle XX el va preparar un periodista nord-americà, als anys mil nou-cents cinquanta a petició d'un senador que desitjava disposar d'un text vàlid per a qualsevol situació. Qualsevol. D'aquesta manera el bon jan del polític disposaria d'una utilíssima eina, un obrellaunes universal. I aquesta eina la va posar en pràctica, per començar, en dues situacions ben desaparellades: en la inauguració d'un observatori astronòmic i en el bateig de la filla d'un seu amic.

Si el brindaire fos un tranquil i vosaltres babaus, us hauria engegat aqueix bell enfarfec de frases buides per sortir del pas, però no: poso un preu ben alt a l'AELC i us tinc a vosaltres una estimació fraternal. Els trenta anys de vida de l'Associació han estat paral·lels a la formació d'escriptors i a la presència afiliada dels que ja n'exercien per raó de l'edat. Tots estem sota el seu paraigua, i m'agrada dir que, com en moltes relacions, el binomi avui m'agrada avui no tant es dóna entre l'Associació i els escriptors com en qualsevol família. Trenta anys, com se sol dir, no són res, un buf, com ho podran certificar els altres briundaires de Barcelona, València, Tarragona, Alacant, Girona, Mallorca i Castelló. Un buf que cal que conservi la bufera en benefici de les lletres i la nostra dignitat. Que així sigui